

[Arne Bertelsen.]

dog have ham til at være løber, efterdi hans farfader havde en sådan okkupation, eller: endskønt han er surøjet og ikke kan se langt, så vil jeg dog sætte ham til astronomien, efterdi hans forfædre have været stjernekyggere.“

Intet kan være urimeligere, og intet er dog mere almindeligt — siger Holberg.

Tanken er naturligvis rigtig, og så længe erhvervsvejledningen er frivillig og det er det rette kollegium af „skønsumme mænd“, som leder denne, kan mit parti tilslutte sig dette princip — men også kun princippet. Meget let kan man arbejde sig over i den anden grøft, således at livsgerningen bestemmes af en lille gruppe administrationsfolk, som opdeler befolkningen i alfa-, beta-, gamma-, delta- og ypsilonmennesker som i Huxleys „Fagre nye verden“.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen talte for regeringens største parti og var allerede lidt inde på, at det nok kunne være rimeligt, at denne erhvervsvejledning var frivillig i begyndelsen; allerede deri ligger, at før eller senere skal erhvervsvejledningen være tvungen, og det der derfor med bekymring, vi ser, at den højtærede arbejdsminister tilsigter, at den hidtidige ordning afløses af en ordning med overvejende heltidsansatte erhvervsvejledere, som nu skal have en specialiseret erhvervsvejlednings-skoling — jeg gad vidst, hvem der skal give dem den. Dette vil allerede i det første år koste 700 000 kr. mere.

Vi er i mit parti skeptisk indstillet over for professionelle heldagserhvervsvejledere: igen skal man udklække en ny gruppe administrationstjenestemænd med en skematisk-statistisk indstilling til tilværelsen. Det er ikke den slags mennesker, Holberg tænkte på. Mon ikke Holbergs kollegium af livserfarne og „skønsumme“ mænd var nok så formålstjenligt? Mon man virkelig kan få kompetente, erhvervsferne og pædagogisk erfarne mennesker — som det ærede medlem hr. K. B. Andersen talte om — til at søge disse stillinger og gå i disse skoler? Jeg tvivler.

I hvert tilfælde finder vi det ejendommeligt, at der stilles forslag om lovændring, uden at virkningen af den nugældende lov er undersøgt. Hvad har vi egentlig socialforskningsinstituttet til, hvis det ikke er til

at undersøge forhold som disse og komme med forslag til en ny lov? Oplysningen om en vis stigning i erhvervsvejledningens søgning er jo ingen oplysning. Stigningen er ikke engang så forfærdelig meget større end svarende til de store årgange. Det, der interesserer, er: hvad er der kommet ud af den nugældende lov? I hvor mange tilfælde har man kunnet anbefale de unges egne ønsker vedrørende valg af erhverv? I hvor mange tilfælde har man måttet fraråde de unges egne ønsker og tilråde et andet erhverv? Hvor ofte er denne erhvervsvejledning blevet fulgt, hvor ofte er råd ikke blevet fulgt, og hvad er der kommet ud af det? Så længe disse oplysninger ikke foreligger, kan mit parti ikke stemme for en udvidet lov om erhvervsvejledning. Det er ikke blot et spørgsmål om arbejdsmarkedets skiftende behov, som den højtærede arbejdsminister henviste til; det er først og fremmest det enkelte menneskes interesser og talent, det drejer sig om. Uden interesse for livserhvervet bliver livet fattigt. Hvis man ikke får forvaltet sit pund — og talent er en vægtenhed — kan et menneskeliv i virkeligheden ikke leves, og så er det ligegyldigt, om det er et fjerdingpund eller et dobbeltcentner. Det synes jeg dette lovforslag ganske overser. Jeg har ikke stor tillid til unge, uerfarne professionelle erhvervsvejledere, og jeg tvivler lidt på, om man kan skabe andre i øjeblikket.

Arbejdsministeren (Bundvad): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, fordi de har givet tilslutning til lovforslagets principper. Når vi tager vort udgangspunkt dér, tror jeg vi kan arbejde os frem til et resultat.

Jeg vil skynde mig med at understrege over for det ærede medlem hr. Arne Bertelsen, at der ikke ligger noget tvangsmoment af nogen art i loven; det er ikke foreslået, og det er ikke tanken, at det skal udvikle sig i den retning. Selv om man går over til heltidsansatte erhvervsvejledere med en bedre uddannelse, berettiger det naturligvis ikke til at lægge den mening deri. Det vigtigste for os er, at ungdommen får en rigtig erhvervsorientering i skolen, bredt anlagt, så man har en fornemmelse af det erhvervsliv, man står over for at skulle gå ind i, eller af den videregående skole, man skal